

४ कालतिन्दुकः ५ कालपीलुकः ६ काकेन्दुः ७ विषतिन्दुः ८ मर्कटतिन्दुकः ९ । अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । तिक्तत्वम् । वातमदकारित्वम् । क्षुत्त्वम् । व्यथाहरत्वम् । ग्राहित्वम् । कफपित्त-
खनाशित्वम् । इति भावप्रकाशः ॥

कुपूयः, त्रि, (कुत्सितं पूयते । यूथोऽस्मिन् विसरणे + पचा-
द्यच् ।) कुत्सितः । जात्याचारादिनिन्दितः । इत्य-
मरभरतौ ॥

कुपूयः, स्त्री, (गुप्यते रक्ष्यते इत्यादिकमच । गुप्-
रक्षणे । “राजसूयसूयभूयोऽसूयकुपूयकृत्पृथ्या-
यंथा” । ३ । १ । ११४ । इति कवन्तो निपा-
तितः । गुपेरादेः कत्वं च संज्ञायाम् ।) खर्णरूप-
भिन्नधातुः । इत्यमरः । २ । ६ । ६९ ॥ (यथा, महा-
भारते । १५ । ६ । ११ ।

“भूमिरल्पफला देया विपरीतस्य भारत ! ।
हिरण्यं कुपूयभूयिष्ठं मित्रं क्षीणमयो बलम्” ॥)
दस्ता इति ख्यातधातुः । इत्यध्यातुमध्ये वैद्यकम् ॥
कुपूयशाला, स्त्री, (कुपूयानां खर्णरूपधामन्येषां
भाजनादीनां शाला गृहम् ।) खर्णरूपभिन्न-
धातुपाचादिनिर्माणादिगृहम् । कांसारिर दो-
कान इति भाषा । तत्पर्यायः । सन्धानी २ । इति
हेमचन्द्रः ॥

कुप्रीयः, त्रि, (कुत्सितं प्रीयावीति । कु + प्री +
“इगुपयञेति” । ३ । १ । ११५ । कः ।) जघन्यः ।
इति हजारायुधः ॥ (वज्रप्रीतौ तु कुत्सित-
प्रियः) ॥

कुव इति स्तुतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (सुरां-पत्ते-
भ्यां-परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमसूरी । इ कुम्बते ।
कि कुम्बयति कुम्बति । स्तुतिराच्छादनम् । इति
दुर्गादासः ॥

कुवे(वि)रः, पुं, (कुम्बतीति । कुव इति आच्छादने
“कुम्बेनोपपन्न” । उणां १ । ६० । इति ऋक् ।
नलोपश्च । यद्वा कुत्सितं वेरं शरीरं यस्य । पिङ्गल-
नेत्रत्वात्तथात्वम् ।) यक्षराजः । इति सिद्धान्त-
कौमुद्यामुयादिहृत्तिः ॥ (स च विश्रवस ऋषे
रिणविजायां जातः । स तु त्रिपात् अष्टदन्तः
केकराक्षश्च । यथा, वायुपुराणे ।

“कुत्सायां क्षितिशब्दोऽयं शरीरं वेरमुच्यते ।
कुवेरः कुशरीरत्वात् नाम्ना तेनैव सोऽङ्कितः” ॥
तथा काशीखण्डे देवीदत्तशायिनी च ।

“कुवेरो भव नाम्ना त्वं मम रूपेऽर्थया स्तुतः” ॥)

कुजः, त्रि, (कु ईषत् उज्ज आर्जवमस्य । उज्ज आर्जवे
घञ् शकम्भादिवदुपोः ।) वायुगोम्रतहृदयः ।
उन्नतपृष्ठश्च । कुजा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
गडुः २ गडुजः ३ इत्यमरः ॥ न्युजः ४ गडुरः ५
इति शब्दरत्नावली । तस्य लक्षणमाह ।

“हृदयं यदि वा पृष्ठमुन्नतं कमशः सरञ् ।
कुजो वायुर्यदा कुर्यात्तदा तं कुजमादिशेत्” ॥
इति माधवकरः । यदेत्युक्त्वा यदिदेति विकल्पायं-
क्तेन न पुनरुक्तिदोषः । नन्वन्तराशामः कोऽङ्गनतो
भवति बहिराशामः पृष्ठगतो भवति ताभ्यामस्य
को भेदः । उच्यते । अन्तराशामबहिराशामोः

प्रकृतस्यैवान्तःशरीरस्य बहिःशरीरस्य चावन-
मनमच तु हृदयं पृष्ठं वा शरीरादहर्भवतीति
भेदः ॥ * ॥

अथ चिकित्सा ।

“वाङ्मयाग्नेऽन्तराशामे धनुस्तम्बे च कुजके ।
योऽयं प्रसारिणीतिर्लं तेन तेषां श्रमो भवेत् ॥
वातव्याधिरु सामान्या याः क्षियाः कथिताः पुरा ।
कर्त्तव्या एव ताः सर्वोत्तेजमेतद्विशेषतः” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ (यथा, हरिवंशे ८३ । ३४ ।
“तान्तु कुजां स्यङ्गोर्मध्ये द्युक्तेनयपाणिना ।
श्रुतैः सन्तोऽयामास कृष्णो जीवाविधानवित्” ॥
रोगविशेषस्यास्य चिकित्सायं वटिकौषधं
यथा ॥ * ॥

“रसौ गन्धौ समौ शुद्धौ तानकक्षाभया तथा ।
विषं व्योषञ्च कटुर्को वोलनैपालकौ समौ” ॥
“भृङ्गराजरसैर्महं सुशुक्लैरसैस्तथा ।
गुड्गादयं प्रदातव्यं रसः कुजविनोदकः ॥
आमवाताक्ष्वातादीन् कटौष्णञ्च नाशयेत् ।
अग्निश्च कुम्बे दीप्तं स्यौल्यानां नाशनं परम्” ॥

कुजविनोदो रसः ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे वातरोगाधि-
कारे ॥ * ॥

कुजः, पुं, (कु ईषदुजं आर्जवमस्य । शकम्भादिवात्
साधुः ।) अपामार्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ खड्गः ।
इति शब्दमाला ॥

कुजकः, पुं, (को एधियां उज्जति । उज्ज + कृण्व ।
शकम्भादिवात् उजोपे साधुः ।) पुण्यवृक्षविशेषः ।
कुजा इति ख्यातः । (यथा, शब्दार्थचिन्तामणि-
पुस्तकसिंहपुराणे ।

“चम्पकात् पुण्यवृक्षकादशोकं पुण्यमुत्तमम् ।
अशोकात् पुण्यसाहस्रत् सेवतीपुण्यमुत्तमम् ।
सेवतीपुण्यसाहस्रत् कुजकः पुण्यमुत्तमम्” ॥
तत्पर्यायः । भद्रतरुणी २ वृत्तपुष्पः ३ अतिकेशरः
४ महासहः ५ कण्टकाक्षः ६ खर्वः ७ अलिकुल-
सङ्गुलः ८ वारिकण्टकः ९ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
अपि च ।

“कुजको भद्रतरुणिर्यहृत्युष्योऽतिकेशरः ।
महासहः कण्टकाक्षः नीलालिकुलसङ्गुलः” ॥
राजनिर्घण्टे महासहस्येत्यादिशब्दाः पुलिङ्गाः ।
अस्य गुणाः ।

“कुजकः सरभिः खादुः कषायानुरसः सरः ।
त्रिदोषशमनो दृढः शीतहर्ता च स स्मृतः” ॥
इति भावप्रकाशः । सरभिलम् । रक्षपित्तकष-
णाशित्वम् । तत्पुष्पगुणाः । शीतलत्वम् । वर्णका-
रित्वम् । दाहवातपित्तनाशित्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कुजकण्टकः, पुं, (कुजः कण्टकोऽयम् ।) श्वेतखदिरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कुजः, (त्रि)स्त्री, (कुवि आच्छादने + “कृचेन्द्रायञेति” ।
उणां २ । २७ । इति निपातनात् रन् ।) वनम् ।
इत्युदादिशब्दः । कुजम् । कुजलम् । तन्तुः । शर-
वम् । शकटम् । इति सङ्गितसारे उवादिहृत्तिः ॥

कुमारः, त् क केजौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
सुरां-परं-सकं-सेट् ।) ऋषी । अचुकुमारत् ।
इति दुर्गादासः ॥

कुमारः, स्त्री, (कुमारयति गन्दति यञ् यस्मिन् सती-
त्यर्थः ।) जात्याक्षानम् । इति मेदिनी । खाँटि
सोया इति भाषा ॥

कुमारः, पुं, (कुत्सितो मारः कन्दर्पे यस्मात् ।)
कात्तिकेयः तदुत्पत्तिविवरणन्तु कात्तिकेयशब्दे
द्रष्टव्यम् ॥

(तथा महाभारते । १ । ६६ । १३-२४ ।

“अग्नेः पुत्रः कुमारस्तु श्रीमान् शरवणाक्षयः ।
तस्य प्राखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजः ।
कीर्त्तिकाभ्युपपत्तेश्च कात्तिकेय इति स्मृतः” ॥
कौ एधियां मारयति दुष्टान् । कु + मृ + यिच् +
अच् ।) नाथोक्तौ युवराजः । इत्यमरः ॥ (राज-
कुमारः । यथा, रघौ ७ । ६३ ।

“ततः प्रियोपात्तरसेऽधरौछे
निवेश दधौ जलजं कुमारः” ॥)

शुकः । अश्ववारकः । (कुमारयति क्रीडतीति ।
कुमार-त् क क्रीडने + अच् ।) पञ्चवर्षीयवालकः ।
(यथा मनौ ७ । १७५ ।

“कन्यानां सम्पदानश्च कुमारानाञ्च रक्षयाम्” ॥

“तस्यास्तु खल्वमरायाः प्रपतनार्थं खल्वेवमेव-
कर्मणि नियमाग्रे जातमात्रे ऽस्यैव कुमारस्य
कार्याख्येताणि कर्माणि भवन्ति तद्वया-अश-
नोः सङ्घट्टनं कार्ययोर्मूले शीतोदकेनोष्णोदकेन वा
सुखपरिधेकः । तथा संक्षेपविहृतान् प्राणान्
पुनर्लभेत कृष्याकपालिका श्रूयैष चैनमभिनिष्पु-
नीयाद् यद् यच्छेष्टं स्यात् यावत् प्राणानां प्रत्यागमं
तत्तत् सर्वमेव कुर्यात् । ततः प्रत्यागतप्राणं प्रकृति-
भूतमभिसमीक्ष्य स्नानोदकग्रहणाभ्यामुपपाद-
येत् । अथास्य तात्त्रोल्लङ्घन-जिज्ञा-प्रमार्जन-
मारभेत अङ्गुल्या मुपरि लिखितवर्णयासुप्रक्ष्मा-
लितोपधानकार्पासपिचुमत्वा प्रथमं प्रमार्जित-
स्यास्य च शिरस्तालू कार्पासपिचुना स्नेहगर्भेण
प्रतिच्छादेयेत् । ततोऽस्यगन्तारं कार्यं सैन्धवोप-
हितेन सर्पिषा प्रच्छेदयन्” ॥

“दशम्यां निश्च्युतीतायां सपुत्रास्त्री सर्वगन्धौ-
वधेर्गौरसर्षप-जोषैश्च स्नाता लज्जहतवस्त्रं परि-
धाय पवित्रेष्टनमुविचित्रभूषणवती संस्पृश्य मङ्ग-
लान्युक्षितामर्चयित्वा च देवतां शिखिनः शुक्ल-
वाससोऽथप्राञ्च ब्राह्मणान् सुस्तिवाचयित्वा कुमारं-
महतेन शुचिवाससाच्छादेयेत् । प्राञ्च शिरस-
मुदकशिरसं वा सन्नेश्य देवतापूर्वं दिजातिभ्यः
प्रणमतीत्युक्त्वा कुमारस्य पिता दे नामनी कार-
येत् वाक्त्रिचिकं नामाभिप्रायिकश्च” ॥

“कृते च नामकर्मणि कुमारं परीक्षितुमुपक्रामे
दायुषः प्रमाणं ज्ञान-हेतोः । तत्रैमान्यायुषतां
कुमाराणां लक्षणानि भवन्ति तद्वया-एकै-
कजा मृदवोऽल्पाः क्षिण्वाः सुवज्रमुखाः कृष्णाः
केशाः प्रशस्यन्ते । स्थिरा बहला लक् प्रज्ञा-
क्षानिहृत्तममनीवत्प्रमाणातिरिक्तमनुकम्पमात-